

Nečas, Ctibor

Kalendář událostí

In: Nečas, Ctibor. *Českoslovenští Romové v letech 1938-1945*. Vyd. 1. Brno: Masarykova univerzita, 1994, pp. 189-196

ISBN 8021009454

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/122655>

Access Date: 23. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

KALENDÁŘ UDÁLOSTÍ

14. 7. 1927 Československá vláda vydala zákon o potulných Cikánech, který umožňoval uplatňovat proti kočovnému a v omezené míře také proti usedlému romskému obyvatelstvu zvláštní policejní soupisy, vydávání cikánských legitimací nebo kočovnických licencí a některé další administrativní postupy. Ustanovení zákona a k němu se vztahující prováděcí nařízení z 26. 4. 1928 zůstala v platnosti dlouhou dobu i po okupaci českých zemí nacistickým Německem.
15. 9. 1935 V Norimberku byly vyhlášeny rasistické zákony o říšském občanství a o ochraně německé krve a ctí. První z těchto norimberských zákonů zaváděl nový pojem říšského občana, jímž se mohl stát jenom nositel německé nebo příbuzné krve. Komentátoři pokládali za zpřízněný každý národ, jehož rasové složení bylo příbuzné německému, cizí krve byli podle těchto komentářů Židé a Romové. Druhý norimberský zákon zakazoval sňatky mezi nositeli německé nebo příbuzné krve a příslušníky židovského etnika. Byl tedy výslovně zaměřen proti Židům. Komentátoři však zařazovali mezi osoby cizí krve také Romy, jejichž pojmové vymezení bylo vyjádřeno v prováděcím nařízení k zákonu o říšském občanství ze 14. 11. 1935.
14. 12. 1937 Říšské ministerstvo vnitra vydalo předpis o preventivním potírání zločinnosti, který nařizoval kriminálněpolicejním služebnám zavádět trvalou kontrolu nad tzv. zločinci z povolání a dále nad asociály, vyloučit je z národní pospolitosti a uvalovat na ně policejní ochrannou vazbu.
1. 6. 1938 Říšský kriminálně policejní úřad vydal tajný oběžník, podle něhož mělo být v době od 13.—18. 6. 1938 v obvodu každé říšské kriminálně policejní služebny vzato do preventivní vazby 200 mužských asociálů a ti pak byli dodáni do koncentračního tábora v Buchenwaldu.
8. 12. 1938 Říšské ministerstvo vnitra vydalo předpis o potírání tzv. cikánského zlořádu, který upravoval romskou otázku z rasového hlediska a nařídil podchycení všech „Cikánů, cikánských míšenců a po cikánsku se potulujících osob“, zjištění jejich rasové příslušnosti a přezkoumání jejich asociálního chování.
1. 3. 1939 Hlavní úřad říšské bezpečnosti vydal prováděcí pokyny k předpisu o potírání tzv. cikánského zlořádu, podle nichž bylo třeba vyloučit romskou populaci z řad německého národa a zabránit jejímu rasovému míšení.
2. 3. 1939 Česko-slovenská vláda vydala nařízení o kárných pracovních táborech pro všechny muže starší 18 let, kteří se vyhýbali práci a nemohli prokázat, že si řádným způsobem zajišťovali obživu. Ustanovení této zákonné normy převzala protektorátní vláda svým pozměňovacím nařízením z 28. 4. 1939.

9. 5. 1939 Protektorátní ministerstvo vnitra vydalo přípis, podle něhož měly okresní a policejní úřady věnovat životu a chování Romů zvýšenou pozornost a dbát především na to, aby nežili a netábořili ve skupinách, přesahujících rámec rodu nebo rodiny.
5. 6. 1939 Říšský kriminálně policejní úřad vydal oběžník, podle něhož bylo nutno uvalit preventivní vazbu na „práce se štitící a ve zvláštní míře asociální Cikány“ z rakouského Burgenlandu (do 30. 6. 1939 mělo být dodáno asi 2000 mužů do koncentračního tábora v Dachau a asi 1000 žen do koncentračního tábora v Ravensbrücku).
23. 6. 1939 Krajský úřad v Bratislavě vydal oběžník o nutnosti vykazovat Romy do jejich domovských obcí a zakázat jim obchodování koňmi.
2. 9. 1939 Říšské ministerstvo vnitra vydalo předpis, který ukládal vytvořit k zabezpečení hranic zvláštní pohraniční pásma. K jednomu z těchto pásem, v nichž se mj. zakazovalo „potulování Cikánů a po cikánsku“, patřil i správní obvod vrchního zemského rady v Moravské Ostravě.
17. 10. 1939 Říšský kriminálně policejní úřad vydal nařízení, na základě něhož kriminální policie provedla 25.—27. 10. 1939 soupis všech „Cikánů, cikánských mláďenců a po cikánsku se potulujících osob“ starších šesti let a zakázala jim opouštět jejich místa pobytu do deportací, plánovaných na území Protektorátu Čechy a Morava nebo Generálního gouvernementu.
30. 11. 1939 Protektorátní ministerstvo vnitra vydalo předpis, podle něhož se musili všichni kočovní Romové do dvou měsíců usadit a zanechat dosavadního způsobu života. Dalším návazným předpisem 13. 2. 1940 ministerstvo svým podřízeným úřadům nařizovalo, aby se s veškerou energií postaraly o trvalé usazení Romů a podávaly o jeho průběhu pravidelné zprávy.
18. 1. 1940 Slovenská vláda vydala branný zákon, na základě kterého byli Židé a Romové propuštěni z armády bez ponechání dosažených vojenských hodností.
27. 4. 1940 Říšský vůdce SS a šéf německé policie adresoval spěšný dopis řídicím kriminálně policejním služebnám v Hamburku, Kolíně n. Rýnem a ve Stuttgartu, aby bylo z jejich obvodů deportováno 2500 Romů do ghatt v Generálním gouvernementu.
29. 5. 1940 Slovenská vláda vydala nařízení s mocí zákona o dočasné úpravě pracovní povinnosti Židů a Romů, kteří musili vykonávat práce ve prospěch obrany státu.
18. 6. 1940 Slovenské ministerstvo vnitra vydalo speciální vyhlášku o obsahovém vymezení pojmu Cikán.
10. 8. 1940 Otevřeny kárné pracovní tábory v Letech, okr. Písek, a v Hodoníně, okr. Blansko, do nichž byli zařazováni mj. Romové, kteří údajně neuposlechli zákazu kočování nebo se sice usadili, nejvíli prý však ochotu k práci a dopouštěli se různých trestných činů.
31. 10. 1940 Hlavní úřad říšské bezpečnosti vydal nařízení k otevření zvláštního cikánského tábora v Lackenbachu.
2. 4. 1941 Slovenské ministerstvo vnitra vydalo vyhlášku o zřizování pracovních středisek pro Židy a pracovních útvarů pro asociální muže, za jejichž příklad byli uvedeni mj. Romové.
20. 4. 1941 Slovenské ministerstvo vnitra vydalo vyhlášku o úpravě některých poměrů Romů, která zrušila kočovnické listy a nařizovala odstranit romská obydlí od veřejných cest a stavět je odděleně od ostatního obyvatelstva.
26. 5. 1941 Zahájil činnost pracovní útvar v Očové, který pracoval pro lesní správu Vígláš do 20. 11. 1941.
28. 5. 1941 Slovenské ministerstvo vnitra vydalo vyhlášku o organizačním a táborovém řádu pracovních útvarů.

10. 6. 1941 Zahájil činnost pracovní útvar v Mostě na Ostrove, který pracoval na dokončování silničních prací do 10. 12. 1941.
22. 7. 1941 Hlavní úřad říšské bezpečnosti vydal nařízení k otevření zvláštního cikánského tábora v Královci.
10. 10. 1941 Na poradě nacistických funkcionářů u R. Heydricha bylo přijato rozhodnutí o zřízení terezínského ghetta a současně byl projednáván návrh na odsun protektorátních Romů do okupovaného Lotyšska, kde měl být pro ně v Rize zřízen tábor podle vzoru koncentračního tábora v Sachsenhausenu.
9. 3. 1942 Protektorátní vláda vydala nařízení o preventivním potírání zločinnosti, podle něhož mohla kriminální policie uvalovat vazbu na zločinné a asociální elementy ve sběrných táborech, na které byly přeměněny původní kárné pracovní tábory v Letech v Hodoníně a dále bývalé donucovací pracovny v Praze-Ruzyni, Pardubicích a v Brně.
29. 4. 1942 Kriminální ústředna v Praze a kriminální oddělení policejního ředitelství v Brně vypravily do koncentračního tábora v Auschwitz I první transport asociálů. Těchto transportů odjelo větší množství a byli do nich zařazováni také Romové a Romky.
29. 5. 1942 Uprchl z koncentračního tábora v Auschwitz I asociální vězeň Vincenc Daniel, nar. 15. 8. 1919. Byl dopaden teprve 18. 2. 1943 a předán protektorátní justici k potrestání. Při zařazování do transportu, vypravovaného do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau, podařilo se mu uprchnout z městské dezinfekční stanice po druhé a skrýval se pak v okolí Brna až do skončení války.
1. 7. 1942 Zahájily činnost pracovní útvary v Bystrém, Hanušovicích n. Topľou a u Petiče, které pracovaly na stavbě železniční tratě Prešov—Strážske. První z těchto pracovních útvarů byl v provozu do 24. 7. 1943, druhé dva pouze do 8. 11. 1942.
10. 7. 1942 Generální velitel neuniformované protektorátní policie vydal nařízení o potírání tzv. cikánského zlořádu a rozkázal provést soupis veškeré romské populace a zřídít cikánské tábory.
1. 8. 1942 Zahájily činnost pracovní útvary v Nižném Hrabovci, který pracoval na stavbě železniční tratě Prešov—Strážske, a pracovní útvar v Jarabé, který zajišťoval stavbu státní silnice v úseku Čertovica—Mýto p. Ďumbierom. Útvar v Nižném Hrabovci byl rozpuštěn 3. 10. 1942 a v Jarabé 21. 11. 1942.
- 1.—3. 8. 1942 Podle zvláštních vyhlášek okresních úřadů nesměli protektorátní Romové opouštět v těchto dnech místa svého pobytu a museli se dostavit k soupisu na příslušné policejní úřady nebo četnické stanice. Podle tehdejší terminologie bylo soupisem podchyceno celkem 5830 Cikánů a cikánských míšenců, 5108 osob žijících po cikánsku a 948 jednotlivců, kteří byli na volné noze nebo se nacházeli ve věznicích, nemocnicích ap.
2. 8. 1942 Na místě dřívějších sběrných táborů v Letech a v Hodoníně byly zřízeny cikánské tábory, do nichž byli i s rodinami dodáváni Romové vzati do policejní preventivní vazby nebo s předpoklady pro uvalení této formy věznění.
1. 9. 1942 Zahájil činnost pracovní útvar v Dubnici n. Váhom, který pracoval na stavbě vodního díla na řece Váh do 15. 11. 1944.
19. 9. 1942 Slovenské ministerstvo vnitra vydalo vyhlášku o novém organizačním řádu pracovních útvarů.
5. 11. 1942 Uprchl z koncentračního tábora v Auschwitz I asociální vězeň Josef Růžička, nar. 19. 10. 1924. Po pěti dnech byl dopaden na protektorátním území a vrácen zpět do tábora.
3. 12. 1942 Z cikánského tábora v Letech byl vypraven do koncentračního tábora v Auschwitz I transport asociálů, ve kterém bylo 16 vězňů 78 vězeňkyň.
7. 12. 1942 Z cikánského tábora v Hodoníně byl vypraven do koncentračního

tábora v Auschwitz I transport asociálů, ve kterém bylo 49 vězňů a 29 vězeňkyň. Všichni kromě dvou mužů tam během necelého čtvrt roku zahynuli.

14. 12. 1942 Při pokusu o útěk z koncentračního tábora v Auschwitz I byla zastřelena Anna Růžičková, nar. 1898.
16. 12. 1942 Říšské ministerstvo vnitra vydalo předpis, podle něhož musili být vybráni „cikánští míšenci, Cikáni-Romové a neněmečtí příslušníci cikánských skupin balkánského původu“ a bez ohledu na stupeň míšení měli být s celými rodinami odesláni v průběhu několika týdnů z německého území a dále z Východního Pruska, Alsaska, Lotrinska a Lucemburska a rovněž z okupovaného Rakouska, Sudet, protektorátu, východních (tj. polských) území, Francie, Belgie a z Nizozemska do osvětimského táborového komplexu.
26. 1. 1943 Říšské ministerstvo vnitra vydalo směrnice o zabavení romského majetku jako majetku nepřátel národa a státu. Platnost výnosu byla rozšířena 28. 1. 1943 na alpské a dunajské župy a 29. 1. 1943 na ostatní říšská území včetně protektorátu.
28. 1. 1943 Kriminální ústředna v Praze uspořádala celostátní poradu, na níž byli přednostové protektorátních úřadoven kriminální policie a obecní kriminální policie podrobně informováni o předpisu říšského ministerstva vnitra z 16. 12. 1942.
29. 1. 1943 Hlavní úřad říšské bezpečnosti rozeslal řídícím kriminálně policejním služebnám spěšný dopis, který byl prováděcím nařízením k předpisu říšského ministerstva vnitra z 16. 12. 1942.
12. 2. 1943 Zemští inspektoři neuniformované protektorátní policie uspořádali v Praze a v Brně porady o zajištění pokynů hlavního úřadu říšské bezpečnosti z 29. 1. 1943 na území Čech a Moravy.
26. 2. 1943 Do Auschwitz II-Birkenau byl přivezen první transport Romů z Německa a umístěn v nedokončeném táboře B II e, který byl později nazván cikánským táborem.
1. 3. 1943 Zahájil činnost pracovní útvar v Revúci, který pracoval na stavbě železničních úseků Slavošovce—Chyžňianska Voda a Tisovec—Revúca a byl v provozu do 10. 6. 1944.
3. 3. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezení v transportu Romů z Německa první protektorátní příslušníci Jan Burjanský (Z-43) a František Daniel (Z-45).
7. 3. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeno z Moravy 1038 osob (téhož a příštího dne z nich bylo zapsáno v evidenční knize mužů 492 a v evidenční knize žen 546) a ze Sudet 42 osob (z nich bylo zapsáno 19 v evidenční knize mužů a 23 v evidenční knize žen).
8. 3. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeno ze Sudet 42 osob (z nich bylo zapsáno 29 v evidenční knize mužů a 13 v evidenční knize žen).
11. 3. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeny z Čech 642 osoby (z nich bylo zapsáno 288 v evidenční knize mužů a 354 v evidenční knize žen). Téhož dne se v táboře narodili první dva novorozenci. Jedním z nich byla Anna Malíková, která se narodila nezjištěné matce z protektorátu a dostala vězeňské číslo Z-1936. U všech novorozenců uváděly evidenční knihy jako místo narození Birkenau bei Auschwitz.
14. 3. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeno ze Sudet 110 osob (z nich bylo zapsáno 56 v evidenční knize mužů a 64 v evidenční knize žen).
17. 3. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeno ze Sudet 658 osob (z nich bylo zapsáno 313 v evidenční knize mužů a 345 v evidenční knize žen).
19. 3. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeno z Čech

- a Moravy 1042 osob (z nich bylo zapsáno 515 v evidenční knize mužů a 527 v evidenční knize žen).
23. 3. 1943 Večer nařídili v cikánském táboře v Auschwitz II-Birkenau uzavření bloků (Blocksperre), během něhož bylo odvezeno asi 1700 neevidovaných polských Romů do plynových komor. K jejich hromadnému zavraždění došlo z toho důvodu, že se na jejich blocích 20 a 22 údajně vyskytoval skvrnitý tyfus.
1. 4. 1943 Zahájil činnost pracovní útvar v Ilavě, který pracoval na stavbě vodních děl na řece Váh do 21. 12. 1943.
4. 4. 1943 Přemístění první skupiny vězňů z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau do hlavního tábora v Auschwitz I. Ve skupině převažovali mladí chlapci, které zařadili do tzv. zednické školy. Pokud se tyto vězňové nevrátili v lednu r. 1944 zpět do cikánského tábora, byli postupně transportováni na práce do jiných koncentračních táborů.
9. 4. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeno z okupovaného jihomoravského pohraničí 91 osob (z nich bylo zapsáno 40 v evidenční knize mužů a 51 v evidenční knize žen).
12. 4. 1943 Přemístění druhé velké skupiny vězňů z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau do hlavního tábora v Auschwitz I. V této skupině převažovali starší muži, jejichž pracovní zařazení se nepodařilo zjistit a kteří byli v lednu r. 1944 vráceni zpět do cikánského tábora.
16. 4. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau přivezeno z jihomoravského pohraničí 16 osob (z nich bylo 10 mužů a 6 žen).
4. 5. 1943 Při útěku z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau byli chyceni Josef Serinek (Z-1904) a František Růžička (Z-2035). Oba byli uvězněni v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I a 22. 5. 1943 zastřeleni.
7. 5. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau bylo přivezeno z protektorátního cikánského tábora v Letech a z Moravy 853 osob (z nich bylo zapsáno 438 v evidenční knize mužů a 415 v evidenční knize žen). Tehož dne se pokusili o útěk z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau Jan Daniel (Z-4838), Jaromír Daniel (Z-1051), Antonín Holomek (Z-1173), Stanislav Holomek (Z-4809), Štěpán Holomek (Z-4808) a Čeněk Vrba (Z-4831). Pět prvních uprchlíků bylo chyceno 7. 5. 1943 a Čeněk Vrba teprve až 14. 5. 1943. Všichni byli zastřeleni 22. 5. 1943.
10. 5. 1943 Při útěku z hlavního tábora v Auschwitz I byli chyceni Ludvík Daniel (112792) a Viktor Daniel (112793). Oba uprchlíci byli uvězněni v bloku 11 a 22. 5. 1943 zastřeleni.
22. 5. 1943 Při útěku z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau byl chycen Vilém Daniel (Z-4487). Uprchlík byl uvězněn v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I a 25. 6. 1943 zastřelen.
25. 5. 1943 Při uzavření bloků (Blocksperre) v cikánském táboře v Auschwitz II-Birkenau bylo odvezeno 56 rakouských a 971 polských vězňů do plynových komor. K jejich hromadné vraždě, která je v obou evidenčních knihách označena zkratkou SB (Sonderbehandlung, tj. zvláštní zacházení), došlo po objevení skvrnitého tyfu na blocích 11 a 13, kde byli tyto vězňové karanténováni.
30. 5. 1943 Lékařem v cikánském táboře v Auschwitz II-Birkenau jmenován Josef Mengele.
24. 6. 1943 Při útěku z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau byli chyceni Josef Janeček (Z-7216), Antonín Růžička (Z-7388) a Emil Růžička (Z-7266). Uprchlíci byli uvězněni v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I a 28. 6. 1943 zastřeleni.
14. 7. 1943 Na příkaz Politického oddělení byli uvězněni v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I František Daniel (39782) a Antonín Hospodářský (104252) a 16. 7. 1943 byli zastřeleni.

21. 7. 1943 Slovenské ministerstvo vnitra připomenulo všem podrízeným úřadům, že se nerealizovala opatření vyhlášky o úpravě některých poměrů Romů z 20. 4. 1941. Romové prý stále kočovali a vyhýbali se práci, jejich obydlí nebyla odstraněna od frekventovaných cest.
28. 7. 1943 Na příkaz Politického oddělení byl uvězněn v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I Václav Čermák (39780) a téhož dne byl zastřelen.
9. 8. 1943 Oficiální likvidace cikánského tábora v Letech, v němž bylo po dobu jeho existence internováno 1319 vězňů včetně narozených tam dětí. Z tohoto počtu zemřelo celkem 327 mužů, žen a dětí.
22. 8. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau bylo přivezeno z cikánského tábora v Hodoníně a z Moravy 767 osob (z nich bylo 333 zapsáno v evidenční knize mužů a 434 v evidenční knize žen).
18. 10. 1943 Za pokus o útěk z hlavního tábora v Auschwitz I byl v bloku 11 uvězněn Jan Daniel (123936) a po nejbližší nedatované selekci byl zastřelen.
19. 10. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau bylo přivezeno z Čech a Moravy 93 osob (z nich bylo zapsáno 53 v evidenční knize mužů a 40 v evidenční knize žen).
1. 11. 1943 Z příkazu velitele tábora byl uvězněn v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I Václav Holomek (Z-4738) a 9. 11. 1943 byl zastřelen.
9. 11. 1943 Z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau byl vypraven do koncentračního tábora v Netzweileru transport, v němž bylo i 16 protektorátních vězňů.
27. 11. 1943 Při útěku z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau byl chycen Jaroslav Herák (Z-4466). Byl prvním z romských vězňů, který nebyl za pokus o útěk zastřelen, ale zařazen do trestního oddílu 14. 12. 1943 po odpykání vězení v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I.
1. 12. 1943 Oficiální likvidace cikánského tábora v Hodoníně, v němž bylo po dobu jeho existence internováno nejméně 1317 vězňů včetně 35 novorozenců. Z tohoto počtu zemřelo celkem 194 mužů, žen a dětí.
3. 12. 1943 Při pokusu o útěk byli chyceni Ludvík Daniel (Z-8810) a Václav Ferda (Z-8811). Oba uprchlíci byli uvězněni v bloku 11 hlavního tábora v Auschwitz I a 11. 12. 1943 vráceni do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau.
20. 12. 1943 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau se vrátila část vězňů, transportovaných do koncentračního tábora v Netzweileru. Mezi navrátilci bylo i 7 protektorátních vězňů.
28. 1. 1944 Do cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau bylo přivezeno z vězení policejního ředitelství v Brně 31 osob (z nich bylo 20 zapsáno v evidenční knize mužů a 11 v evidenční knize žen).
1. 2. 1944 Na útěku z trestního oddílu v hlavním táboře v Auschwitz I byli zastřeleni Jan Daniel (Z-8803), František Daniel (Z-8792) a Jaroslav Herák (Z-4466).
15. 4. 1944 Do koncentračního tábora v Buchenwaldu byl vypraven transport, složený z vězňů cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau a z romských vězňů, kteří byli v dubnu r. 1943 převedeni do hlavního tábora v Auschwitz I. Z celkového počtu 884 transportovaných pocházelo 183 z protektorátu a z těch bylo 156 z hlavního a 27 z cikánského tábora. Téhož dne odjel do koncentračního tábora v Ravensbrücku transport 473 vězeňkyň, z nichž nejméně 90 pocházelo z protektorátu.
23. 5. 1944 Vybráno přes 1500 mužů a žen z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau pro transporty do koncentračních táborů v Buchenwaldu a v Ravensbrücku. Všichni byli odvedeni do hlavního tábora v Auschwitz I, kde byli dočasně karanténováni na blocích 9 a 10.
24. 5. 1944 Z cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau byl vypraven do

koncentračního tábora ve Flossenbürgu transport 82 vězňů (z nich pocházelo 11 z protektorátu) a do koncentračního tábora v Ravensbrücku transport 144 vězeňkyň (z nich pocházelo 32 z protektorátu).

15. 6. 1944 Zahájil činnost pracovní útvar v Ústie n. Oravou, který pracoval na stavbě oravské přehrady do 31. 12. 1944.
1. 8. 1944 Po ranním apelu v cikánském táboře v Auschwitz II-Birkenau vybral J. Mengele další vězně pro připravované transporty. Věžňové v počtu 1408 osob byli po poledni odvedeni do hlavního tábora v Auschwitz I a ubytováni v přízemí bloku 10.
2. 8. 1944 Z rampy v Auschwitz II-Birkenau odjely kolem 16.00 hod. transporty do koncentračního tábora v Buchenwaldu (složen z 918 mužů a mladistvých, mezi nimiž bylo 151 českých vězňů) a do koncentračního tábora v Ravensbrücku (490 vězeňkyň, jejichž národnostní ani věkové složení se nepodařilo zjistit). Po apelu v cikánském táboře kolem 17.00 hod. odešel polský zdravotnický personál do sousedního mužského a ženského tábora a bylo nařízeno uzavření bloků. Jakmile se setmělo, začal odvoz 2897 zbývajících žen s dětmi, starců a nemocných do plynových komor. Mezi hromadně zavražděnými byl i neznámý počet českých vězňů.
25. 9. 1944 Do hlavního tábora v Auschwitz I byla vrácena skupina asi 200 mladistvých Romů, transportovaných odtud do koncentračního tábora v Buchenwaldu 2. 8. 1944. Všichni tito věžňové, mezi nimiž bylo i 28 českých chlapců, byli jako praceneschopní zavražděni v plynových komorách.
6. 10. 1944 Němečtí vojáci zastřelili 13 obyvatel romské osady ve Valaské Belé.
17. 10. 1944 Němečtí vojáci nahnali 24 obyvatel romské osady v Žiaru n. Hronom do jejich dvou domků a tam je zaživa upálili.
2. 11. 1944 Slovenské ministerstvo národní obrany zřídilo tzv. zajišťovací tábor pro Cikány v Dubnici n. Váh., ve kterém byli internováni Romové i se svými rodinami do 8. 4. 1945. Téhož dne odvěkli němečtí vojáci 44—46 obyvatel romské osady v Lutile do Žiaru n. Hronom a odtud pak na popraviště v Dolném Turčeku.
10. 11. 1944 Za blíže nejasných okolností bylo v obci Sásová zastřeleno německými vojáky 8 Romů (5 mužů a 3 ženy).
- 14.—15. 11. 1944 Zmasakrovali němečtí vojáci asi 65 neressnických Romů v Čierném Balogu: muži byli zastřeleni v osadě Jergó a ženy s dětmi zaživa upáleny ve sroubené kolbě v osadě Vydrovo.
15. 11. 1944 Ze sběrného tábora v Pardubicích odejel transport asociálek do koncentračního tábora v Ravensbrücku. Jde o první transport z těch, které byly vypravovány od února 1944 do března 1945 a které dovedeme datovat.
17. 11. 1944 Příslušníci pohotovostních oddílů německé armády a Hlinkovy gardy zajistili v Krupině mj. 34 mužů z tamní romské osady a eskortovali je na popraviště v Kremniče.
21. 11. 1944 Němečtí vojáci zastřelili 14 mužů z romské osady v Tisovci, zatím co 34 žen s dětmi odvěkli do Banské Bystrice a odtud na popraviště v Nemecké.
25. 11. 1944 Němečtí vojáci zajistili 4 Romy v jejich osadě v Detvě a po věznění v tamní synagóze je odvezli k popravě na židovský hřbitov ve Zvolenu.
8. 12. 1944 Němečtí vojáci zajistili 15 Romů z jejich osady v Dúbravách a po věznění v detvanské synagóze je odvezli k popravě na židovském hřbitově ve Zvolenu.
14. 12. 1944 Příslušníci pohotovostních oddílů německé armády a Hlinkovy gardy zastřelili na samotě Starý Hostinec mezi Krupinou a Babinou 5 Romů z obcí Sása a Čelovce. Před popravou vrahové znásilnili romské ženy.

19. 12. 1944 Ze sběrného tábora v Pardubicích odejel transport asociálů do koncentračního tábora v Buchenwaldu. Jde o první transport z těch, jež byly vypravovány od února 1944 do března 1945 a které dovedeme datovat.
23. 12. 1944 Němečtí vojáci zaživa upálili 59 obyvatel romské osady v obci Slatina.
30. 1. 1945 Třifleté židovské děvčátko Ewa spolu se svým pozdějším adoptivním bratrem Stanisławem Krczem zachránilo 7 akvarelových portrétů vězňů cikánského tábora v Auschwitz II-Birkenau, které na rozkaz J. Mengeleho namalovala Dinah (Annemarie Gottlieb-ová).
23. 2. 1945 Němečtí vojáci popravili 26 vězňů ze zajišťovacího tábora pro Cikány v Dubnici n. Váhom, kteří onemocněli skvrnitým tyfem.
30. 3. 1945 Ozbrojení nylašovci nahnali 60 Romů (53 dospělých a 7 dětí) do koryta Malého Dunaje v Trhovém Mýtě a tam je postříleli.
28. 4. 1945 Narodila se v koncentračním táboře ve Steinfelsenu Robertu Růžičkovi a Emílii Marii Hermannové dcera Růžena, která byla ukryta a dožila se osvobození americkou armádou.